

“Jurídicament hi ha coses que costa creure que estiguen passant”

ENTREVISTA A

Isa Castells presidenta de Juristes de les Terres de l'Ebre per les Llibertats

Terres de l'Ebre Ò. Meseguer

Pregunta: Resulta un punt sorprenent que hi haja cinquanta persones citades a declarar per unes protestes que a l'Ebre no van degenerar en cap incident.

Resposta: Que hi haja identificacions quan hi ha concentracions o manifestacions, pot ser normal. Però et sorprèn que a partir d'això es faça una minuta policial que es porte al jutjat apuntant un possible delicte de desordre públic i de seguretat viària. Després, el jutjat ha fet les citacions només per desordre públic. El dret a manifestació forma part dels drets i llibertats que tenim o que ens havien dit que tenim, i si la manifestació es fa en un espai públic, en certa manera és con-

substancial que hi haja algun tipus de desordre públic, però això no vol dir que hi haja delicte. I també cal que mirem l'autoria, perquè ens hem trobat gent citada a declarar que diu que no va participar en el tall de l'N-340 a Amposta.

P: I què n'espereu, des de Juristes per la Llibertat?

R: Treballarem perquè el procediment no continue ni es concrete cap acusació i s'arxivien les actuacions.

P: Veieu factible el sobreseïment?

R: La nostra línia de defensa jurídica enfocarà que el delicte que es pretén imputar està en conflicte amb el dret de manifestació. Un límit d'este dret pot ser l'exercici de la violència, però en estos casos no hi ha violència perquè no va haver-hi cap incident. L'altra línia és bus-

Isa Castells, màxima responsable del col·lectiu jurídic.

car proves per a demostrar que hi ha gent que ni tan sols hi era. Tenim precedents recents d'arxivament de casos similar, per exemple a Lleida, en què el jutge va fer valer l'exercici de la llibertat d'expressió

P: Us feu càrrec de la defensa de totes estes persones?

R: D'una bona part, sí, però hi ha altres entitats, de les Terres de l'Ebre i del Camp de Tarragona, que assisteixen altres persones i amb les quals col·laborem estretament.

P: En quin punt situeu la repressió per part de l'Estat? Podia semblar que baixaria després de la sen-

tència del Suprem.

R: Es continua portant el codi penal a l'extrem. En un context de protecció de drets i llibertats com el dret de manifestació o la llibertat d'expressió, tot això no hauria de passar. Va haver-hi una sentència i va haver-hi gent que va optar per sortir al carrer per a demostrar la seua indignació. Que això acabe en instàncies policials o judicials en casos en què no hi ha hagut cap violència, ens sorprèn i no ens agrada gens i crec que el que fa és desviar l'atenció d'una administració judicial que hauria d'estar molt

atenta a altres tipus de casos molt greus.

P: Quin missatge doneu a la gent que està citada a declarar o també amb vista de futures protestes?

R: Des del punt de vista jurídic, hem de viure en llibertat. No podem estar reprimits ni coaccionats per tot això. La violència no s'ha d'exercir, però hem de poder sortir al carrer i manifestar-nos i això cal continuar fent-ho davant totes les injustícies que ens puguem anar trobant. Si no, acabarem normalitzant situacions greus i injustes que ens perjudicaran no només a nosaltres sinó a les generacions futures. Els drets hi són i haurien de tenir preferència en l'Estat social i democràtic que ens van dir que estàvem vivint, amb els límits que establix el codi penal.

P: Com valoreu en general els empresonaments amb què s'han resolt les diferents onades de protestes a Catalunya i que fa que encara hi haja empresonats sense una acusació clara?

R: Hi ha hagut casos molt sorprenents, com ja anteriorment a la sentència el de Tamara Carrasco, la CDR que va ser objecte de mesures cautelars per una acusació de terrorisme quan ja no se la investigava per terrorisme. Hi ha coses molt injustes que costa creure que estiguen passant avui i que no tenen sentit jurídicament. ■